

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.

Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—
celoletno: Din. 100.—

Pozamezna številka 10 grošev.

Pravi odgovor.

Kakor je gotovo že znano iz poročila, ki ga je svojčas prinesel naš list, je „Bauernzeitung“ v svoji številki od 26. oktobra 1918 dolžila slovensko duhovščino, da stoji na čelu jugoslovanskih iredentistov. Ko je „K. Tagblatt“ odgovoril, da očitke pomeni veleizdaja, je „B. Zeitung“ to zasukala in trdila, da je tudi „Kärntner Tagblatt“ tega mnenja. V smislu očitkov „B. Ztg.“ je govoril v Pliberku tudi načelnik Landbunda g. Schumy.

Zavoljo teh napadov je bila nujna potreba, da se da primeren odgovor. Ta odgovor je dal č. g. poslanec Starc v deželni zbor pri proračunski razpravi. O tem smo kratko že poročali. Stavljal je v deželni zbor vprašanje: Ali je zvestoba do lastnega naroda že iredenta? Ali je delo za lasten narod in odpor proti nemoralnemu raznarodovanju tudi že iredenta? Če Nemci obsojajo naše delo, morajo obenem obsoditi delo vseh nemških manjšin.

Izvajal je, da je splošno prepričanje, da z raznarodovanjem korakoma propada tudi moral. Resni meščanski listi so pisali, kako v naši deželi propada pravica. Eden listov je celo dokazal, da pravica propada najhujše v celovški okolici, in zraven trdil, da naravni vzroki za ta propad, kakor so bližina mesta, pomanjkanje stanovanj itd., ne zadostujejo, da bi pojasnili ta propad, in da mora nekje drugje gorostasno manjkati.

Gospoda! Razlog, ki ta propad popolnoma pojasni, je ta, da omahljivosti v enem oziru, v narodnem oziru, vedno sledi omahljivost in neznačajnost v drugih ozirih. Če hočete v slovenskem delu imeti pridne delavce, morajo visoko stoječe državljane, potem pomagajte tudi Slovincem vzgojevati zvestobo do lastnega naroda! Čim več prispeva dežela k tej vzgoji, tem boljše bo za deželo in najbrž tudi izven dežele. V poštenem delu smo priznali duhovniki kot člani krščanske stranke, ki že načelno priznava obstoječo oblast, dan položaj, smo priznali potrebo, da se skladata zvestoba do lastnega naroda in zvestoba do države, smo to v svoji stranki propagirali, smo za to skladnost v svoji stranki tudi nastopali in tudi mednarodno to stališče zagovarjali. A za vse to delo smo zdaj dobivali sam odgovor: iredenta! Mi ja vemo zakaj. Porabilo se je že vse poštene pripomočke. Da bi še nadalje lovili glasove, se rabi beseda, ki vleče. Hočejo ljudem naslikati hudiča na steno, ker sicer ne vleče več, in najti se hoče vzrok, zakaj se nam ne da nobenih pravic, da se morejo tako opravičiti pred zunanjim svetom.

Potem navaja, kako Nemci poveljujejo nemško duhovščino na južnem Tirolskem, ki se je ojunčila in se javno postavila v bran proti poitalijančenju nemškega ljudstva, ko je svojemu škofu Endriciju jasno povedala: „Kjer se gre za naravne pravice, za vzgojo otrok, za zagotovitev verskega pouka v šoli in cerkvi, tam je za duhovnika samo eno mesto mogoče, namreč mesto na strani zaupanega mu, težko preizkušenega ljudstva, kateremu hoče biti pomočnik in tolažnik in če treba tudi branitelj v vseh od narave in Boga mu priznanih pravic — proti zatiralcem, ki imajo vso posvetno oblast in moč.“

Kaj so naravne pravice, je povedal drug nemški duhovnik, veleugledni škof Egger iz St. Gallena, ki pravi: „Nihče si maternega jezika ni dal sam. A za vse je materni jezik eden najdražjih zakladov, kar jih je na zemlji. Ma-

terni jezik je jezik srca in čustva. Materni jezik je z duševnimi posebnostmi vsakega tako združen, da je vsak napad na njega že poizkus, ki hoče posameznemu in celemu ljudstvu odtrgati del od duše. Vsaj ima sveto, nedotakljivo pravico do svojega maternega jezika. Ta naravna pravica je za vse enaka in naj vsak vpraša samega sebe, če ne občuti vsak napad na materni jezik že kot vnebovprijočo krivico.“

Ravno ista načela zastopa slovenska duhovščina na Koroškem. Ravno isto, kar delajo nemški duhovniki na južnem Tirolskem, delajo slovenski duhovniki na Koroškem, in odgovor na to se glasi: iredenta. Ali je ta odgovor kaj drugačen, kakor pa odgovor fašistov, ki so tedaj, ko so bili južnotirolski duhovniki pri škofu, pisali v listu „Piccolo posto“: Žalostna sodrga so tirolski duhovniki, hinavci, podpihovci, goljufi itd. Vsi ti napadi na slovensko duhovščino še celo prihajajo od stranke, ki hoče sama biti nacionalna. Slovenska duhovščina odločno odklanja napade z iredento z vse odločnostjo.

S tem je poslanec pokazal, kako Nemci merijo z dvojno mero. To kar na eni strani hvalijo in povzdigujejo v nebo kot lepo in junasko, ravno to štejejo slovenski duhovščini za največji greh. Ako hočejo Nemci biti pravični, bil bi že čas, da tudi nam priznajo iste pravice, posebno še, ko imajo toliko manjšin v slovenskih državah. Če jim je na tem, da stojijo neporočeni pred svetom, potem morajo vedeti, da jim nihče ne sme očitati zatiranje enega naroda, ker je to po vojni nevaren dvorezen meč.

POLITIČNI PREGLED

Razprava o proračunu v narodnem svetu dosti hitro napreduje. Na vsak način ga hočejo sprejeti še ta mesec, da ne bo treba predložiti novih dvanajstin. Za poročevalcem je govoril dr. Bauer, ki je zahteval, da mora vlada olajšati industriji davčna bremena in uzakoniti starostno in invaliditetno zavarovanje, ko pridejo izredni krediti. Po vesteh stoji vprašanje 100-milijonskega dolarskega posojila zelo ugodno. Treba pa je pomagati tudi mestom in občinam. Tavšic je zahteval, naj se zniža podlaga za odmero davkov za tretjino in se prepove uvoz svinj s Poljske. Značilne so nekatere podrobnosti iz proračunske razprave. Vsenemci so glasovali za socijalistični predlog, da se zenači zakonsko pravo z onim v Nemčiji. Predlog je dobil večino glasov. Drugi predlog je bil, da se raztegne ljudskošolski zakon tudi na Gradiščansko, kjer obstajajo še verske šole. Tudi tukaj so vsenemci glasovali proti vladi, v kateri imajo svoje ministre. Tretji predlog se je nanašal na to, da se ne priznajo tečaji in doktorske diplome filozofskega instituta na solnograški katoliški univerzi. Ta vsenemški predlog so podpirali socijalisti in vsenemški zavezniki so ostali v manjšini. Izidu teh treh glasovanj ni pripisovati posebne važnosti, ker napravijo vsenemci kaj takega večkrat in se jim gre samo za to, da pokažejo volilcem svojo naprednost. To se je videlo že iz tega, da so takoj nato glasovali za kompromisne predloge, ki puščajo vrata odprta, da se naj zakonsko pravo čim prej izenači, da se dopušča nadaljni obstoj dosedanjih verskih šol na Gradiščanskem in da semestri in diplome solnograške katoliške filozofske fakultete samo tako dolgo ne veljajo, dokler se vprašanje zakonito ne uredi. K besedi se je oglašil tudi poljedelski minister Thaler. Zavračal je očitke opozicije, da vlada obstaja pri svoji pustolovski politiki, ter

izjavil, da je vlada odpovedala samo trgovinsko pogodbo s Češkoslovaško, dočim se je posrečilo izboljšati pogodbi z Jugoslavijo in Madžarsko. Enaka pogajanja se tri četrt leta vodijo tudi s Poljsko, toda dosedaj brezuspešno. Naglašal je dalje, da se je zvišala agrarna proizvodnja, tako da je mogoče tudi že izvažati poljedelske pridelke. Če bo carinska zaščita primerna, bo mogla Avstrija v prihodnjem desetletju popolnoma kriti lastno potrebo rogate živine, rži, mleka in jajc. — Dr. Seipel je predaval te dni v Monakovem o federalizmu ali o razmerju med deželami in državo. Nacionalni krogi so z njegovimi govori zelo nezadovoljni. — Kršč. soc. Gornje Avstrije so se izrekli za samostojen nastop pri bodočih občinskih volitvah. Tako polagoma uvidevajo stranke, da je samostojen nastop pri volitvah najpametnejši in je upati, da pri prihodnjih volitvah ne bomo imeli več Einheitsliste.

Inozemstvo:

Jugoslavija. Nova vlada je pridno na delu. Predvsem se je pričelo čiščenje v ministrstvu za šume in rude. Gre se za lumparije, ki so se godile pri sekanju državnih gozdov v Bosthi. Veliko uradnikov je bilo odpuščenih in baje pridejo v preiskavo tudi nekateri bivši ministri. — Novi proračun bo sprejet na isti način kot vsi zakoni po 5. januarju. Z njim se bo uvedla za vso državo popolna enakost. Ko se bo izvedla enakost na vseh poljih zakonodaje, bo dana možnost za novo ustavo. Glavni cilj vlade je, da spravi državo v popoln red in uvede v državno upravo popolno disciplino in da čimprej izenači zakonodajstvo v celi državi in tako zagotovi pogoje za popolno pravno sigurnost in napredek. — Zadnji čas so bile razpuščene vse politične stranke in vse stanovsko politične organizacije. Policija je popisala vso imovino strank, prevzela gotovino in zapečatila prostore. Radičevski „Narodni Val“ je bil ustavljen, ker je bil tekom enega meseca trikrat zaplenjen. Železna roka se uveljavlja in je upati, da bo odstranila vse, kar je gnilega.

Jugoslovanski Nemci v novem položaju. Bivši posl. dr. Kraft je obiskal predsednika vlade Živkoviča, da se informira o stališču nove vlade do nemške stranke. General Živkovič je izjavil, da je prepričan o lojalnosti in korektnosti nemških državljanov, glede nemške stranke pa ni dal točnega odgovora. Izjavil je samo, da je usoda nemške stranke zadeva pristojnih činiteljev. Vodstvo nemške stranke je zastopalo stališče, da se zakon o zaščiti države ne more nanašati na nemško stranko, ker ni niti verska niti plemenska, temveč stranka nacionalne manjšine, katere obstoj je zagotovljen z mirovnimi pogodbami. Vodstvo nemške stranke izjavlja, da se v slučaju, ako bodo določbe novega zakona uveljavljene ne le samo za verske in plemenske stranke, ampak razširjene tudi na ostale stranke ne bo upiralo razpustu, ker nima namena zahtevati kakih posebnih predpravil v državi. — Poznejša poročila pravijo, da je bila nemška stranka razpuščena in z njo vse podružnice „Kulturbunda“. — V „N. Fr. Presse“ pravi dr. Kraft, da manjšine nimajo prav nobenega povoda, bati se novega stanja. Novi režim ima nalogo, da s strogo pravičnostjo in pošteno uporabo zakona napram vsem državljanom enako, ne glede na njihovo strankarsko ali plemensko pripadnost omili tako zelo zaostrena politična nasprotja; da dvigne disciplino in ljubezen do države in da pripravi ugoden prehod k zopetni povrnitvi k parlamentnemu sistemu. Na drugi strani pa bo nova vlada z vso odločnostjo za-

sledovala miroljubne cilje v zunanji politiki napram vsem državam in bo lojalno izvrševala vse obveznosti, prevzete z mednarodnimi pogodbami. Zato ravno manjšine nimajo povoda, biti v skrbeh, kako se bo z njimi v bodoče postopalo.

Manjšinsko. Nemški poslanec v poljskem sejmju je v zunanjem odboru ugovarjal proti temu, ker je Zaleski imenoval v Laganu nemško manjšino državi sovražno. Naumann je izjavil, da se na Poljskem napreduje raznaroduje. Po vojni je padlo število Nemcev od 1 in tričetrt milijona na en milijon in še vedno se zapirajo nemške šole in izganjajo nemški delavci in kmečki sinovi. Poljska naj bi vzela za zgled manjšinsko politiko Prusije (nismo še slišali, da bi bile manjšine v Prusiji z vžno manjšinsko politiko zadovoljne; op. ur.). — Že nekaj mesecev se na južnem Tirolskem poučuje nemški verouk v cerkvah in župniščih, ker so ga oblasti v šoli prepovedale. Zdaj so fašistične oblasti v nekaterih občinah proglasile ta pouk za „zasebnega“, ker se je moral vsled pomanjkanja pripravnih prostorov v župniščih verski pouk vršiti v zasebnih hišah. Povsod tam, kjer se je vršil verski pouk v zasebnih hišah, so ga fašisti prepovedali. V neki mali vasi, kjer ni cerkve, je dal gostilničar sobo na razpolago. Karabinjeri so vdrli v sobo, jo izpraznili in izjavili gostilničarju, da mu odvzamejo obrt, če bo še nadalje dovoljeval pouk verouka v svoji hiši.

Poljska zunanja politika. Pred zunanji odborom je zunanji minister Zaleski pojasnil, da odnosi z Litvo niso zadovoljivi in bi se mogli izboljšati samo s potrpežljivostjo in vztrajnostjo. Istotako razmerje do Nemčije ni zadovoljivo. V Nemčiji vsaka mednarodna akcija Poljske izziva še vedno nadvse neprijazen odmev, celo če pri tem interesi Nemčije niso neposredno prav nič prizadeti. To temelji na brezupni nemški propagandi za spremembo nemško-poljske meje, kar bo pa ponehalo. Pomen nemško-poljske trgovinske pogodbe je razviden že iz dejstva, da že sedaj med carinsko vojno znaša nemški izvoz v Poljsko tri petine nemškega predvojnega izvoza v veliko carsko Rusijo. Na to, da je dr. Stresemann pred Društvom narodov sprožil vprašanje manjšin, je Zaleski pristal že enkrat. Pričakuje pa, da razprava o tem ne bo omejena na vprašanje narodnih manjšin na Poljskem. Poljska ni nasprotna nemško-francoskemu zbližanju, tudi ni nasprotna izpraznitvi Porenja. Glede

odgovora Rusiji, ki je predlagala, da bi obe državi sklenili protivojno pogodbo, je Zaleski povdaril, da soglašajo s temeljno mislijo predloga. Poljski pridržki so brez zahrbtnih misli in odgovarjajo staremu stališču poljske zunanje politike v vzhodnoevropskih vprašanjih. Stvar bo, kakor je upati, v kratkem rešena.

DOMAČE NOVICE

Koroška narodna pesem v radio. Pretekli teden je po radiovalih objela naša koroška narodna pesem ves širni svet. Bila je ta naša pesem pozdrav vsem, ki so dobre volje širom zemlje, bila je obenem prošnja do vseh, da želi naše ljudstvo končno lepših dnevo. Avstrijski državljani smo in hočemo biti, a pesem, knjiga, govor naj ne pozna meja, kakor jih ne pozna cerkev. Vsak, kdor hoče našemu ljudstvu dobro, bo to našo misel podpiral. Za vse čestitke se najiskreneje zahvaljujemo, dokaz to, da je tudi med vami še dovolj zdrave misli: Gospod poslanec Feinig nam piše: Die heute im Lai-bacher-Radio gesungenen Kärntner-Volkslieder aus meinem Heimattale haben ausserordentlich gefallen und in mir meine schönen Jugenderinnerungen wachgerufen... Nam pa naj naša pesem jasni nebo, da bo sijalo svetlo solnce! Šentjakovski pevski zbor.

Predpust. Pisec teh vrstic je pred veliko leti bral sledeče: V norišnici se je nahajal norec, ki je delal vtis popolnoma pametnega človeka. Vprašan enkrat, zakaj je tukaj, je dal sledeči značilni odgovor: Ko sem bil prost, sem večkrat zatrjeval, da so vsi ljudje na svetu norci. Ljudje so zopet trdili, da sem samo jaz norec. Vsled tega je večina zoper manjšino zmagala in mene so vtaknili v norišnico. Tega sem se spominjal, ko sem zasledoval porotno obravnavo Schumy-Durchschlag. Ko strokovni zdravniki niso v stanu gotovo dognati, da Durchschlag ni pri pameti, naj bi ga pripeljali pred sodnike, porotnike in poslušalce. Pri zaslišavanju bi morda prišla resnica o njegovem duševnem stanju na dan. Durchschlag je takozvani „večni tožitelj“ in zdravniki pravijo, da trpi na „Querulantenwahnsinn“. Potemtakem spada v norišnico večina avstrijskega prebivalstva, ker je s sedanjim položajem nezadovoljna. Le vprašajte trgovce, obrtnike, delavce in zadnji čas posebno kmete! Bil je čas, ko so se posli in gospodarji čutili kot ena družina, sedaj pa, ko vera in z njo krščanska ljubezen, zvestoba in vestnost pešajo, so drugačni posli

in drugačni gospodarji. Zato prihajajo sedaj mrzli paragrafi in postave o zavarovanju, nad katerimi posebno gospodarji sklepajo roke. Že sedaj se sliši, da bodo gospodarji opustili vse posle in gospodarili s svojo družino. Tako bodo vrženi posli na cesto, ki bodo pomnožili armada brezposelnih, ki jih bo morala vlada vzdrževati s pomočjo obupanih davkoplačevalcev. Ko kmet ne bo mogel več kupovati, bodo pešale tovarne, trgovci, obrtniki itd. — In ta podpora za brezposelne. Ako ima brezposelni vzdrževati družino, potem s podporo ne more ne živeti ne umreti. Da bi si poiskal mali postranski zaslužek, postava ne dovoljuje in se mu odtegne podpora. Mi imamo demokracijo in svobodo. Vlada zdihuje pod težo brezposelne podpore. Da bi pa ukazala dotičnim delavcem, ki so v katerikoli tovarni izgubili delo, naj si ga polščejo pri kmetu, kjer poslov manika, tega vlada storiti ne sme. Kaj bi na to rekla osebna svoboda in demokracija? Zopet norišnica! — Če pod tvojo streho, ljubi kmet, najdejo srujakovo, morda podtaknjeno kožo, boš zaprt, da boš črn; če pa kdo s prevdarkom koga ubije in to celo prizna, bo kazni oproščen, in poslušalci ga bodo na rokah odnesli iz porotne dvorane. — Če greš pobirat za kakšen splošno dober namen, boš težko kaj dobil. Rajši bi si kateri dal prst odrezati na mestu, mesto da bi dal en šiling. Za par minut „hopsasa“ pri muziki letajo šilingi na mizo kakor toča. — Če se napravi kako zborovanje v zasebni hiši, ni ljudi; če pa v gostilni, $\frac{4}{5}$ udeležencev komaj čaka, kdaj bo konec, da bodo mogli piti, peti in plešati. Sad zborovanja drugi dan je maček v glavi in v žepu suša. Povsod se toži, da ni denarja. Za kajenje in pijačo je denarja preveč. — Zidajo se zdravilišča za jetične. Na drugi strani napravlja tobačna uprava avtomate za cigarete, da bi lahko že vsak šolar mogel priti do cigaret in da bi kmalu bil sprejet v zavod za jetične. — Kakšne norosti se uganjajo šele v tej slavni politiki. Če tlačeni Nemci na južnem Tirolskem vpijejo, da se ves svet trese, kako so narodno stiskani, je vse prav in pravično; če pa kaj takega zine koroški Slovenec, potem je on takoj nemirnež, ki kali mir v deželi. Če se nemški duhovniki odločno potegujejo za svoje narodno teptane farane, potem so to junaki, hvale in občudovanja vredni; če isto dela slovenski duhovnik na Koroškem, je to hujskač, far, škili čez mejo v Jugoslavijo, naj gre tja itd. — Če si avstrijski Nemec prizadeva priti pod drugo državo, je to rodoljubno delo. Koroški Slovenec dobi samo knjige iz Jugoslavije, pa si že izdajalec domovine. Dvojna mera in dvoji lakot. In potem smo vsi ljudje na svetu enaki... Na slovenskih tleh imamo na več krajih požarne brambe in Feuerwehr. Pri obeh so po rodu Slovenci, ki med seboj govorijo slovenski. Da se postavijo pri Feuerwehru Slovenci v vrsto, je potrebna nemška komanda. To naj razume, kdor hoče. Pisec tega ne razume. Vprašamo, ali ni svet velika norišnica?

H. J.

Ribnica ob jezeru. (Eksplodizija.) Dne 23. t. m. zvečer je nastala v mešalnici Walherjeve smodnišnice razstrelba, ki je poslopje vrgla v zrak in ga popolnoma uničila. Žrtev eksplozije je postal 19letni delavec Anton Knabl, ki ga je v daljavi 57 m od smodnišnice zadel razstrelak v glavo. Naredil mu je v glavo pest debelo luknjo, ki sega od senc do nosa, da so možgani brizgnili daleč naokrog. Bil je na mestu mrtev. Vzrok eksplozije še ni dognan in se tudi ne bo dal dognati. Najbrž leži vzrok v tem, ker se pinja za mešanje posameznih delov smodnika ni očistila in se je smodnik sam vnel. Očistiti se mora vsako drugo uro. V tem posloplju so bile v obratu 4 pinje, vsaka po 56 kg vsebine. V bližnji okolici so popokale vse šipe.

Kotmara vas. V letošnjem koledarju Družbe sv. Cirila in Metoda je tudi življenjepis rajnega Matije Prosekarja. Napisal ga je g. J. Špicar. Iz spisa vidimo, kako kremenit značaj je bil rajni Matija. Pisatelj pravi proti koncu: „Pojdi, ti koroška, slovenska mladina, na njegov grob, kakor k svetišču, tam najdeš nov vir življenja in moči, ki ti ga je treba v teh težkih, žalostnih dneh.“ Spis obsega 10 strani. Koledar ima 116 strani in stane 15 Din; dobi se v vseh knjigarnah v Ljubljani.

Št. Vid v Podjuni. (Razno.) V preteklem letu je v naši župniji bilo rojenih 28 otrok: 16 moškega in 12 ženskega spola; zakonskih 26 in nezakonska 2. Umrlo je 18 ljudi: 8 moškega in 10 ženskega spola; 14 odraslih in 8 otrok.

PODLISTEK

Danilo Gorlnšek:

Klatež Peter.

(Nadaljevanje.)

Ni pomagala ne prošnja, ne solza. Peter je moral prvega zapustiti službo. Trikrat je bil potlej še našel malenkostno službo in trikrat jo je bil izgubil. Prihranil si je bil toliko gotovine, da je nabavil gosle. In je oviral. Tako je preživljal dan za dnem, mesec za mescem. Sviral in sviral in ves je tonil v veselje, vse se je prepletalo z zlatimi žarki, ko pa se je zavedel in je pogledal na uro, je bil že pol ure zakasnil službo. Tako se je dogajalo mesec za mescem. Odpovedali so mu, nekaj časa je stradal, potem pa je spet našel. Tako je ostal „klatež“. Bil je zvan z imenom „potepuh Peter“. Tako so ga bili krstili škodoželjni njegovi bivši predstojniki.

Vselej pa je čutil v duši sladkobo in bolešč, kadar je gledal rodni dom pred seboj. Tu je bil „klatež“, v mestu „potepuh“. Nikjer ga niso razumeli, povsod so ga prezirali. Ali doma je rodni dom, ovit ves v trto, in lipa stoji za hišo in pod lipo je trava, in v travi sta sedela Anka in on. In goslal je tam. In ta hip ni vedel za „klateža“ in za „potepuha“, ni čutil preziranj, ne zaničevanja, in ni bilo pisarne tam, mrzle in prašne, ne četverih sivih šolskih sten, ni bilo številčk, podobnih gadnim črvom, ne črnih črk, samo sonca je bilo tam in je gredo...

Tako je vedno bolj hrepenel po domu, po Anki. Preteklo je bilo leto, odkar je bil zapustil dom. Vstajenje je bilo zunaj. Grmeli so topiči na gričih krog mesta. Ljudje so vrveli, liki črna reka je valovala po ulicah. Odpovsod so zveneli zvonovi. Dan se je nagibal h kraju in sonce je polagoma zahajalo. Na zapadu je gorelo krvaveče. Okna so bila povsod odprta naste-

žaj, in šipe so bile vse zlate v zahajajočem soncu. Lesketalo je povsod, bliščalo, mrak je bil vrgel polno pest neizrazno prelestnih sanj in slutenj nad mesto. Petru je bilo, kot pred letom doma. Tedaj je žarelo na vzhodu in je vabilo, danes na zapadu. Vabilo je s široko odprtimi rokami: „Pridi!“

Vstal je Peter in je odšel za soncem. Bila je velikonočna sobota, topiči so grmeli, zvonovi zveneli, in zahajajoče sonce je metalo poslednje svoje zlato v veselje. Peter pa je hodil s hrepenečim srcem, in dasi je bila že davno temna noč, se mu je zdelo, da hodi za soncem in je bil ves slep od njegovega sijaja...

IV.

Tako je odšel Peter tja, kamor ga je bilo nekoč vabilo z obema rokama. Hodil je vso noč in je mislil, da hodi zasoncem. Pred seboj pa je gledal rodni dom, ves ovit s trto, na pragu pa stoji sivolasa mati in briše solze... In Anko je gledal pred seboj in toplo mu je zavalovalo po telesu. Pospešil je korak. Vstalo je jutro, da še nikoli takšno. Mrak se je redčil, in v malo poprej goste plasti črnine so segale srebrne nitke, izpreminjale so barvo in so bile srebrne, nato zlate in rdečkastobleščeče. Približevale so se druga do druge in se naposled strnile v vse zlatobleščečo celoto. Stalo je sonce. Kroginkrog so bile rosne kapljice čudežno začarane v bisere. Vršiči drevja so se vzpenjali še bolj kvišku in tički so se jeli oglašati... Peter je strmel v ves ta čar pred sabo in ni vedel zanj. Vsega ga je bilo prevzelo. Burno so se mu dvigale prsi. Naenkrat je obstal. Izvilo se mu je iz najglobljega dna duše. „Pozdravljen dom!“ Kot v pobožni molitvi mu je šepetala duša, kaj nato pa ga je prešinilo bridko. Spomnil se je bil prve mladosti in ljudi, kako ga bodo spet obsojali: „Klatež je spet tu!“

(Dalje sledi.)

Najstarejša oseba je bila Gražarjev oče na Proboju, ki je dosegel 80 let. Poročenih je bilo 6 parov. — Razni duhovniki so imeli skupaj 62 pridig in v farni cerkvi je bilo 24 krščanskih naukov. — Kar se tiče napredka, percentuelno prednjači naša vas, ki ima 5 visokih anten. Potom radio-aparatur smo zvezani s celo Evropo. Zvočniki dveh aparatov se slišijo celo četrtr ure daleč. — Dne 20. t. m. je imela kmetijska podružnica svoje zborovanje. Govoril je inž. Liebscher o starostnem zavarovanju in posebno priporočal napravo moderne priprave za čiščenje žita. Deželni kulturni svet bi prispeval 50 odstotkov k čistilnemu stroju. Vse druge stroške bi morali nositi seveda člani podružnice, ozir. zadružniki, na kateri podlagi bi se pač napravila. Čistilnica bi bila za naš kraj velike gospodarske važnosti. Vsaj bi že prihranki na semenu celo napravilo v par letih poplačali. Ko se mlati povečini s strojem, se razseže veliko zdrobljenega žita, ki bi ga čistilnica izločila in bi se lahko porabilo za krmo. Motorne pogonske sile je tudi dosti na razpolago. Obisk zborovanja je bil primeren. — Isti dan je uprizorilo izobraževalno društvo igró „Dom“. Dvorana je bila polna. Je tudi vsebina igra tako lepa, da ji jo je vredno ogledati. Pred igro sta žela dva solospesva „Kavarica“ in „Župan“ o dohranjevanje vsega občinstva. Kakor vsakokrat, so bili pevci tudi topot na svojem mestu. Sedaj bo oder do velike noči počival, zato pa bo potreben še kak sestanek.

Šmihel pri Pliberku. (To in ono.) G. urednik, ali Vam res nikdo ne poroča kaj iz našega kraja? Toliko novic, pa nikogar, ki bi hotel poročati v „Kor. Slov.“ Zanašamo se malo preveč na g. Krvino. A veste, da so g. Krvini vzeli pomočnika, g. kaplana Repnika in ga prestavili tja nekam v Rožno dolino. Menda g. župnik vendar ne ostane sam! To bi bilo za njegovo starost pretežavno — da skoraj nemogoče. G. kaplana smo pa radi imeli, ker je bil res na svojem mestu in v svojem poklicu. Bog mu povrni njegov trud, nam pa naj odpusti, če smo delali včasih bolj po svoji glavi! — Na Štefanovo smo imeli igro „Kri v naši krvi“. Igralci so se dobro držali. Igra je povzročila obilo smeha in zabave. Dvorana pa je bila nabito polna. Pa še nekaj več: g. načelnik izobraž. društva je imel pred igro dobro izbran poučen govor. Le tako naprej! Pa naše izobraž. društvo je dobilo tekmeča-konkurenta. Imamo v najnovejšem času tudi takozvani „Theaterverein“. Duše tega „Vereina“ so učitelji in orožniki. Na praznik sv. Treh kraljev so prvokrat uprizorili igro s plesom. Prišli so na igro, oziroma na ples tako imenovani „bindišarji“ ali tajčfrajndlihe Slovenen iz Pliberka. Dobrle vasi, Velikova itd. Nemške igre s plesom naj bi bile sredstvo za izobrazbo takojimenovanih „bindišarjev“. Žalostno! — Upamo, da se slovensko ljudstvo ne bo dalo zapeljati, da bi se udeleževalo podobnih prireditev. — 20. t. m. je imela tukajšnja slovenska požarna bramba plesni venček. Udeležba je bila jako dobra. Godci na lok iz Celovca. Kaj ne, nismo kar tako z vsem zadovoljni. Skakali smo skoraj do jutra. Mene še sedaj skoraj noge bole. — Prišlo pa je na plesni venček tudi precej Pliberčanov — kateri, ne povem — ker bi se nad njimi maščevala dr. Jesen in dr. Črnček iz Pliberka. Pravijo, da sta ta dva obljubila vsem Pliberčanom skozi celo noč „ceho“, samo da ne bi kdo šel v Šmihel. Pa morata že oprostiti, da nekateri bolj pametni Pliberčani hočejo tudi nekoliko misliti s svojo glavo. — G. urednik! Če je prav, pa drugokrat še kaj več! (Kar blagovolite! Op. uredništva.)

Velinja vas. (Razno.) Pravijo, da v Velinji vasi nič ni fletno, toda pride naj kdo in poslušaj Velinčane, pa včasih tudi Velinjšanke, kako lepo prepevajo. In kako radi pojejo; res, pesem je v Velinji vasi doma, saj si tam ne moremo misliti kake družbe, ki bi sedela skupaj brez petja. Poje staro in mlado. Kdor pozna starega Rupeja, moža že visokih let, ki ga ne imenujejo samo sinovi in hčere očeta, ampak je oče cele vasi. Kot skala je stal od časa rajnega č. g. župnika Radičnika, v času, ko nam je pastiral č. g. Vinter, umrli č. g. Tenl in še danes. To je mož naše pesmi, saj je mogoče ravno on v Velinji vasi tako poglubil ljubezen do naše slovenske pesmi. — Čeravno smo potisnjeni med hrib in med Dravo, vendar imamo čast, da imamo med nami župana za občino Bilčovs. Pri obč. volitvah minulega leta je bil namreč p. d. mladi Rupej izvoljen za župana. — Tudi

gostilno imamo, p. d. pri Knaberlu, kjer se pač včasih še preradi zbiramo. Naš gostilničar, seveda utrujen hoje iz hrama, si je mislil, naj nadaljuje to pot ta mladi. Oddal je svoje posestvo in gostilno sinu. Seveda ta, kaj je hotel, sam tudi ne zmore vsega. Pa je šel, ni vedu kam. Ker pa je rojen v vasi pod hribom, si je pač tudi pod hrib najbolj upal. Pri Jurču v Rovih v šentiljski fari pa je našel, kar je iskal — nevesto. P. d. Jurčeva Nani je rekla „ja“, pa ne več trikrat, samo enkrat. In spet je bilo petja in vriskanja v Velinji vasi, ko je bila 20. t. m. poroka. Novoporočencema najpristrčnejše čestitke! Na mnoga leta! — V časih pa tudi zapoje zvon naše cerkvice otožno. Tako je pel sredi januarja v slovo našemu Honzlu na Kvancu. Dosegel je starost 84 let. Bogat ni bil, a bil je naš. Zato naj mu gre vsa čast. Počivaj v miru!

Večna vas. (Razno.) Malokdo pozna našo vas. Pa je vendar tako zanimiva vsaj po svojem imenu in ker je v Prutejevem templu shranjen velik ključ, s katerim se morejo odpreti težka železna vrata v dvorane kralja Matjaža. Dozdaj se še ni rodil junak, ki bi si upal s tem ključem odpreti zlate Matjaževe dvore. Prihaja čas, ko bo morala priti našemu kmetu od nekoč pomoč. — Tudi možili in ženili smo se sedaj o pustu. Mladi Welzer, Radko Smrečnik, se je poročil z Micko Pikovo in naš narodni umetnik France Božič je obesil na klin harmoniko, pozavno in trompeto, ker mu dela radio konkurenco in ker je „Musikschutz“ previsok, ter si kupil v Globasnici čedno Pajankovo kmetijo. Pomladi bo začel z umnim gospodarstvom. Za tovarišico si je izbral Tilko Smrečnikovo, članico Marijine družbe in najboljšo igralko izobraž. društva. Marsikdo se še spominja ljubke „Zalike“ v igri „Miklova Zala“. To je bila Tilka Prutejeva. Upamo, da bo njen zakon bolj srečen kot v igri z Mirkom! Obe poroki sta se skupno vršili v Šmihelu. Mladim idealnim parom želimo mnogo sreče in tihega veselja v tem blaženo-grenkem zakonskem jarmu!

Celovec. (Razno.) Pošta Podravlje dostavlja poštno pošiljke vasi Lihpolje znanprej po šestkrat na teden. — Uradnik Gabriel je pri okrajni bolniški blagajni v Beljaku poneveril 11.468 S blagajniškega denarja. Sodišče ga je obsodilo na 18 mesecev strogega zapor. Na leto je dobival 14 mesečnih plač po 250 S in pravi, da mu je bilo to premalo, zato je kradel. — Kaplanu Fertali v Pliberku sta trgovski pomočnik in dimnikar ukradla 60 S društvenega denarja. Oba se nahajata sedaj v zaporu. — Dne 19. t. m. smo šli na Koroškem 11.043 podpiranih in 11.223 nepodpiranih brezposelnih. — Rožeški most ostane od 31. t. m. naprej za dalj časa za ves vozni promet zaprt.

DRUŠTVENI VESTNIK

Kaj je bolnega v naših društvih?

Društvo je oseba, sicer ne fizična kot posamezen človek, pač pa juridična in duševna, to je nevidna. Juridična oseba je društvo po paragrafu, ki mu da pravico samostojnosti, da ima kot človek posameznik pravico posesti, podedovanja, sklepanja pogodb, nakupa in prodaje premičnin in nepremičnin itd. Torej z malimi izjemami da paragraf društvom iste pravice kot posamezniku, sicer ne vsem društvom, da jih pa vsem našim izobraževalnim društvom. Po svojem življenju in po delovanju svojih članov pa je društvo nekaka duševna, rekel bi, nevidna oseba. Naj si je igra, sestanek, prireditev ali kar si že, vse se priredi pod imenom društva. Seveda to potom društvenih članov. Društvo je oseba in rabi kakor človek duše, srca in glave: kot da človeku njegova duša namen življenju, mora živeti v društvu skupna misel: najti potom te organizacije pot do nadaljne, splošne izobrazbe, najti se v svetu misli in nejasnega iskanja na zdravih tleh. Ta želja po izobrazbi je izraz društvene duše, kot je človeku težnja po lepšem svetu molitev njegove duše. Društvo ima srce, kot posameznik izmed nas. To je organ, ki mu dovaja novih življenskih sil, prenovljenje krvi in tako novih sil in vedno več moči. Društveni centralni organ, ki s predlogi, prošnjami, delom, požrtvovalnostjo in poročili vedno iznova ustvarja še lepši in višji način življenja in delovanja v društvu, je predvsem odbor; v podrobnostih in izpeljavi odborovih misli pa tajnik. Njegova na-

loga je v društvu najvažnejša! Človek je nehote dal društvu svojo lastno obliko. In kot pri človeku, mora tudi v društvu vsak društven del vršiti svoje delo, če naj je organizacija zdrava. Predsednik, glava v društvu, mora videti napake in dobre v svojem delokrogu, slišati predloge in prošnje, govoriti za društvo, usmerjati in zastopati.

Če bereš dolgo povest, v kateri se ponavlja vedno isti prizor, se dolgočasiš in čitaš dalje le z nevoljo, če knjige prej že ne odložiš. Če živiš enolično, samo doma, se vzbudi v tebi nezadovoljnost in želja po spremembi, po novem življenju. Če društvo prireja samo igre, se jih počasi naveličata gledalec in igralec, in tako seveda zanimanje za društvo pada. Zato je treba nove poti, novega načina življenja: Naše knjižnice so potrebne temeljite revizije in izpopolnitve. Zato je na vsak način nujen seznam društvenih knjig. Potom menjave ali izposojanja iz naše centralne knjižnice si bo opomoglo marsikako društvo. Premalo se danes polaga važnosti na knjigo. Knjiga je vedni naš spremljevalec in učitelj, v društvu pa je knjižnica nekako isto kot termometer v hiši. Stanje knjižnice kaže, kaka disciplina vlada v društvu in ali se člani v prostih dnevih ne dolgočasiijo. Društvo mora živeti tudi v času, ko ni prireditve! Naša želja bi bila, da bi končno vsako društvo uvedlo redne setsanke, kjer bi nastopal naraščaj z deklamacijami, starejši člani z govori, vmes kak poset tujih govornikov, kjer bi se uprizoril ta ali oni odlomek iz novejših in težjih iger (Cankar) ali kaka kratka enodejanka. Vmes naj bi se zapele koroške narodne ali celo umetne in kjer mogoče, zaigrale tamburice. Tedaj šele bi počasi vstajala želja po tečajih, veselje za temeljitejšo delo. Danes pa životarimo in še ne živimo. Šele, ko bo v društvu raznoličnost dela, dovolj spremembe in zopet kaj novega, bo življenje. Gibanje očisti kri in ozdravi telo. Še nekaj: Več kratkih, jedrnatih dopisov iz društev za list; v dopisih manj hvalisanja in opevanja a več kritike, v kritiki pa več volje pomagati in sodelovati.

Grebinski kloster. (Razstava in igra.) Gospodinjski tečaj gre h koncu. Šestnajst novih gospodinjin ima naša dežela in zopet lep uspeh več naša Milka. V nedeljo 3. februarja se vrši ob slovesu razstava kuharskih izdelkov in popoldne ob 3. uri prireditev s sledečim sporedom: igra enodejanka „Zakleta soba“, petje, govor in šaliiv prizor.

Dobrla vas. (Občni zbor.) Naše izobraževalno društvo ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo dne 3. februarja 1929 ob 9. uri popoldne. Spored običajen z govorom.

Dobrla vas. (Sv. Neža.) Radi slabega vremena je preložila Marijina družba prireditev igre „Sv. Neža“ na nedeljo dne 3. februarja t. l. ob 3. uri popoldne v Društvenem domu. To v vednost vsem ljubiteljem naših gledaliških predstav.

Pliberk. (Pustna zabava.) Izobraž. društvo priredi na pustno nedeljo dne 11. februarja t. l. pri Brezniku običajno pustno zabavo s petjem in dvema zelo smešnima igrama: „Anarhist“ in „Lazizdravnik“. Začetek ob 3. uri popoldne.

Podlublje. (Sestanek.) Izobraž. društvo Podlublje in okolica ima v nedeljo dne 3. februarja 1929 ob pol štirih popoldne svoj sestanek v Kapli.

Loče. (Občni zbor izobr. društva.) V nedeljo 20. t. m. se je vršil pri nas občni zbor. Udeležba je bila res zadovoljiva, potek ugoden. Novi odbor je prevzel društvene agende in se takoj po občnem zboru vsedel k svoji prvi seji. Ne bo težko delati naprej, če ima društvo tako dober material, toliko še naših dobrih deklet in še dovolj fantov, požrtvovalnih in pripravljenih za društveno delo. Naši očetje in mamice pa nas bodo sigurno na naših prireditvah, sestankih in igrah radi obiskovali: imel bo vsak vtis, da je našel v našem društvu pravo, pošteno življenje slovenske družine, ki bolj ljubi lepo poučno prireditev kot samo gostilno in ples. Prav si govoril, mizar, da boš „hobvov in peglov“ obenem; pojdi k Wirtovi materi, da te peljejo pod streho, kjer najdeš čisto tam v kotu šest lepih tamburic. Obriši prah in napni nove strune ter nam zasviraj ono: Kaj pa nam morejo, morejo; in če ti bo v daljavi odgovarjal hripav glas: do hobts mein letztes Kranderl, es ist ma olles eins, vedi, da je v deželi naši pomlad.

Hodiše. (Občni zbor.) Dne 23. decembra 1928 je imelo izobraž. društvo „Zvezda“ svoj občni zbor. Udeležba je bila dobra, a bi bila lahko boljša, ako bi se ljudje malo bolj zanimali ne samo za zabavne prireditve društva, temveč tudi za poučne. Po poročilu č. g. župnika o delovanju v preteklem poslovnem letu sta poročala tajnik in blagajnik. Društvo je imelo 8 odborovih sej in 9 prireditev. Knjižnica šteje 300 knjig. Zvezni tajnik je govoril o pomenu društva in je žel za svoja izvajanja burno pritrjevanje. Predsednikov predlog, da se izvoli k priliki 25letnice društva, ki se praznuje v majniku, č. g. poslanec Starc častnim članom, je bil sprejet soglasno. Odbor je ostal dosedanji. — Na božični večer smo priredili dve igri: „Kristusovo rojstvo“ in „Zamorke“. Igrati sta ugajali, posebno zadnja je bila pozdravljena z burnim ploskanjem. — V nedeljo po božiču smo napravili izlet v Podlublje in Glinje. Motilo je slabo vreme, ki nam pa ni moglo odvzeti dobre volje. O tem je pričalo veselo petje.

Dunaj. (Slovenski krožek.) Ko sem v počitnicah prišel zopet med naše koroške rojake, so me povsod popraševali po našem krožku. Čudno se jim je zdelo, da sedaj o tem tako malo pišem. Zato poročamo sedaj ob koncu poslovnega leta nekaj več. Nismo v tem času spali, nasprotno smo se posvetili temeljitemu, a mirnemu delu, brez vsakega hrupa. Tekom pol leta smo na Dunaju ustvarili slovensko izobraž. organizacijo, ki šteje sedaj 225 članov in članic vseh slojev. Vsak teden se priklasi še par novih, in vsakemu, ki najde pot do nas, je žal, da ni že prej zvedel za naše društvo, ker pri nas se vsakdo čuti tako domačega. Dekleta in fantje, ki v domovini o slovenskih izobraž. društvi nič vedeti prdejo tukaj k nam in postanejo marljivi sodelavci tega ali drugega odseka. Ni samo petje, kar nas na Dunaju zanima, temveč nadelo smo si še drugo, važnejšo nalogo: da damo našim koroškim dekletom to, kar jim po naravi gre in česar jim naše utrkvistične ponemčevalnice niso dale. Znanje lepega slovenskega maternega jezika. Ustanovili smo tečaje, kjer se naša dekleta naučijo slovensko pisati in brati. Zanimanje za te tečaje je zelo veliko, da smo jih morali razdeliti na 2 razreda. Dekleta, ki se svojega slov. koroškega narečja sramujejo in so raje govorile nemški, se tukaj z verno učijo pismene slovenščine, češ, da je tako lepa. Preselili smo se sedaj v hotel „Fuchs“ na Mariahilferstrasse, ker nam je bilo v Raimundhofu že zopet pretesno. Imamo veliko lepo dvorano, v kateri se vsako nedeljo shajamo in v kateri so tudi pevске vaje. Vsako nedeljo pride tja okrog 120 ljudi, ki se v domači govorici pozabavajo kot bratje in sestre. Dne 3. februarja imamo naš prvi občni zbor, o katerem bomo poročali. Pravijo, da 2 Slovenca že tvorita pevski zbor. Zato je čisto razumljivo, da smo že takoj v začetku dobili tudi mi naš pevski zbor. Ne samo enega, temveč 3, in sicer mešani s približno 40 pevci, moški s približno 22 pevci in oktet. Z vsemi temi zbori smo meseca junija 1928 priredili v eni izmed večjih dunajskih dvoran koncert, ki je zelo dobro uspel. Dunajčani so bili kar navdušeni za našo lepo slovensko pesem, in na Koroškem se žal v svoji nemčurski zaslepljenosti najdejo ljudje, ki se slovenske pesmi sramujejo in raje „jodlajo“. To so ljudje, ki niso videli drugega kot Velikovec in Celovec in ne vedo, kaj je resnično lepega, iz srca izhajajočega. Tudi letos imamo zbor 50 članov, ki je imel v nedeljo dne 27. t. m. svoj prvi nastop pred veliko množico ljudi v eni izmed najlepših dvoran na Dunaju. Zbudili smo senzacijo z našimi narodnimi nošami. V ospredju celega zbora so stale 3 Zilanke, košate in ponosne, da pokažejo Dunaju, da je zilska narodna noša naša, slovenska in ne „Kärntner“. Tem ob strani in za njimi je stalo 16 Gorenjk in Dolenjk; impozantna slika, ki mora ostati vsakemu v spominu. Našim Korošicam so gorenjske in dolenjske noše zelo pristojale. Končno pozdrav celemu lepemu slovenskemu Korotanu!

GOSPODARSKI VESTNIK

Celovski trg. Živina: plemenske krave 1,20 do 1,45, klavne krave 0,60—0,70, pitani prašiči 2—2,10, plemenski 1,80—2 S za kg žive teže. Žito: pšenica 34, rž 34, ječmen 34, oves 33, ajda 28, koruza 30, grah 140, leča 160, zelen

fižol 80, krompir 16—20 g za kg. Meterski stot sladkega sena 17—18, kislega 9—10 S. Zelje 50, repa 20—30 g, goveja mast 6,80, čajno maslo 6, prekajena slanina 4,50, sirova 3, zaseka 3,20—3,40 S za kg.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. Preteklega leta je bilo na Dunaju izvršenih 228.000 eksekucij. — Na Dunaju si je hotelo lani prostovoljno vzeti življenje 3087 oseb, 860 oseb je doseglo svoj namen. — Spravljanje snega je stalo Dunaj do 9. t. m. že 11 milijard. — V dunajskem krematoriju je bilo lani vpepeljenih 3130 mrličev. — V Inomostu so zaprli zaradi vloma 16letnega Hanza Peera, sina namestnika dež. glav. dr. Peera. Fant je bil že zgodaj zašel v slabo družbo in delal staršem sramoto. Iz blagajne kina „Triumph“ je v noči od 5. na 6. t. m. ukradel okrog 2000 S. Dr. Peer je kot nam. dež. glav. odstopil. — Državna tiskarna na Dunaju izda sliko zveznega predsednika Miklasa v velikosti 30:40 cm. Slika je pripravljena za urade, oblasti, šole, občine, župne urade itd. — Zvezna železnica namerava odsloviti 10.000 uradnikov in nameščencev. —

RADIO-PROGRAM

Od 1. febr. 1929 do 6. febr. 1929.

Petek (1. febr.). 12.30: Reproducirana glasba. 13: Časovna napoved, reproducirana glasba. 13.30: Stanje vode in borzna poročila. 17: Koncert Radio-orkestra. 18.30: Gospodinska ura. 19: Francoščina. 19.30: O varstvu spomenikov. 20: Večer češke glasbe III., izvaja Radio-orkester. — Sprehod po evropskih postajah. 23: Poročila in časovna napoved.

VABILO

k igri

Veseli dnevnik

ki jo priredi

ob 3. uri popoldne na svečnico, dne 3. februarja Šentjakobska požarna bramba v društveni dvorani.

Po igri je v Narodnem domu veselica.

Mnogoštevilne udeležbe pričakuje NAČELSTVO.

15

VABILO

na

pusno veselico

ki jo priredi izobraževalno društvo v Vogrčah dne 10. februarja ob 3. uri popoldne.

Na sporedu so tri šaljive igre:

Kje je meja?

Vse naše

Damoklejev meč

Nato prosta zabava. — Kdor se želi pošteno nasmejati, naj ne zamudi naše prireditve!

K obilni udeležbi vabi ODBOR.

16

Vabilo

na

predpusno veselico

ki jo priredi Izobraž. društvo „Trta“, na svečnico v Društvenem domu v Žitari vasi.

Na sporedu so tri šaljive igre, deklamacije in petje. (Ako bo dopuščal čas in če bi navzoči zahtevali ponovitev, se igra tudi „Reveček Andrejček“.)

Začetek ob pol 3. uri popoldne.

Vstopnina 5 S! —

Vsak, kdor se zna zabavati tudi brez plesa, prisrčno vabljeno!

ODBOR.

Sobota (2. febr.). 9.30: Prenos cerkvene glasbe. 11: Koncert Radio-orkestra. 12: Časovna napoved. 15: Kropa: šege in običaji. Lahka glasba. 16.30: O francoski dobi med Slovenci. 17: Recitacije. 20: Mladinsko spevoigro: „Slava domovini“ poje ženski zbor drž. žen. učit. v Ljubljani. — Radio-orkestr. 22: Poročila.

Nedelja (3. febr.). 9.30: Prenos cerkvene glasbe. 11: Koncert Radio-kvarteta. 12: Časovna napoved. 12.10: O elektriki. 15: Reproducirana glasba. 15.30: Humoriistično planinsko predavanje. 16: Reproducirana glasba. 16.30: Predavanje. 17: Recitacije. 20: Pevski večer pevskega društva „Slavec“. — Radio-orkester. 22: Poročila in časovna napoved.

Podeljek (4. febr.). Reproducirana glasba. 13: Časovna napoved, reproducirana glasba. 13.30: Stanje vode in borzna poročila. 17: Koncert Radio-orkestra. 18.30: Češčina. 19: Francoščina. 19.30: Zdravstveno predavanje. 20: Večer komorne glasbe. 22: Poročila in časovna napoved.

Torek (5. febr.). 12.30: Reproducirana glasba. 13: Časovna napoved, reproducirana glasba. 13.30: Stanje vode in borzna poročila. 17: Koncert Radio-orkestra. 18.30: Literarne in književne pol ure. 19: Nemščina. 19.30: Iz kemije vsakdanjega življenja. 20: Plesna glasba. 22: Poročila in časovna napoved.

Sreda (6. febr.). 12.30: Reproducirana glasba. 13: Časovna napoved, reproducirana glasba. 13.30: Stanje vode in borzna poročila. 17: Koncert Radio-orkestra. 18.30: Pravljice. 19: Srbohrvaščina. 19.30: O naših sosednjih državah. 20: Slovenska narodna in umetna pesem. 22: Poročila i časovna napoved.

Vabilo

Izobraževalno in pevsko društvo „Zvezda“ priredi na pustno nedeljo, dne 10. februarja 1929 v Domu sv. Jožefa v Hodišah igro

Divji lovec

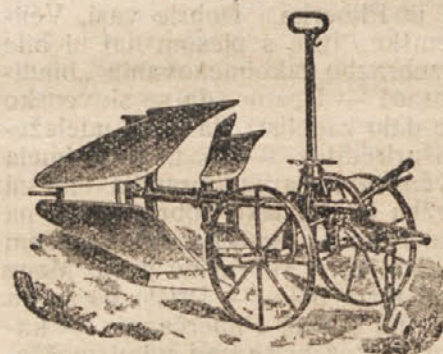
Zčetek od pol 3. popoldne. Sodeluje pevski zbor.

K obilni udeležbi vabi vse prijatelje poštene zabave 17 „Zvezda“.

Originalno

Melotte-jevo brabantisko

ORALO

Izborna oralna priprava za naprednega poljedelca.

Ceniki zaslonj.

Ugodno plačilo na obroke.

Melotte-Werke

Wien, IV., Mayerhofgasse 16

Zastopnik: Valentin Lassnig, posestnik

Nova vas, P. Föderlach

Vabilo

na

občni zbor

Izobraževalnega društva za Št. Janž in okolico, ki se vrši na svečnico ob 3. popoldne pri žitarju v Št. Janžu.

Spored: 1. Pozdrav in poročilo predsednika.

2. Poročilo tajnika in blagajnika ter knjižničarja.

3. Govor.

4. Volitev novega odbora.

5. Slučajnosti

Med občnim zborom svirajo tamburaši. Vabljeni vsi člani in vsi oni, k žele pristopiti k društvu.

14

Predsednik.